Одлука о кориштењу колективних, односно транзитних центара у Босни и Херцеговини у циљу подстицања постепеног и организованог повратка избјеглица и расељених лица

Користећи се овлаштењима која су дата високом представнику чланом V Анекса 10. (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења поменутог Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II. 1. (д) горе наведеног Споразума, према којем је високи представник овлаштен да "пружа помоћ, када то оцијени неопходним, у изналажењу рјешења за све проблеме који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Уговора";

Позивајући се на став XI.2 Закључака са конференције Вијећа за имплементацију мира одржане 9. и 10. децембра 1997. године у Бону, у којем је Вијеће за имплементацију мира поздравило намјеру високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме, како је претходно речено, "доношењем обавезујућих одлука, када то буде сматрао неопходним," у вези са одређеним питањима, укључујући (у складу са тачком (ц) овог става) и "мјере у сврху обезбјеђења имплементације Мировног споразума на читавој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета";

Узимајући у обзир значај који Вијеће за имплементацију мира даје убрзању процеса повратка избјеглица и расељених лица;

Позивајући се даље на члан I:1 наведеног Анекса 10, у којем се изричито помиње подстицање поштивања људских права расељених лица и избјеглица и њиховог повратка;

Позивајући се даље на чланове I:5 и II:1 Анекса 7 (Споразум о избјеглицама и расељеним лицима), у којим се изричито помиње план репатријације, који треба да изради Високи комесаријат УН за избјеглице (УНХЦР), уз тијесне консултације са земљама азила и странама, и који ће омогућити што скорији, мирни, организиран и постепен повратак избјеглица и расељених лица;

Узимајући даље у обзир значај који Вијеће за имплементацију мира даје убрзању процеса повратка избјеглица и расељених лица и осигурању пуне и недискриминацијске проведбе имовинских закона Босне и Херцеговине;

Имајући на уму чињеницу да омогућавање процеса повратка избјеглица и расељених лица не смије ни на који начин прекинути имплементацију члана 6. (1) Закона о престанку примјене Закона о напуштеним становима (“Службене новине” Федерације БиХ бр. 11/98, 38/98, 12/99, 18/99, 27/99, 43/99 и 56/01), члана 12. (1) Закона о престанку примјене Закона о привремено напуштеној имовини у власништву грађана (“Службене новине” Федерације БиХ број 11/98, 29/98, 27/99, 43/99, 37/01 и 56/01) и чланова 9. и 17. Закона о престанку примјене Закона о кориштењу напуштене имовине (“Службени гласник” Републике Српске број 38/98, 12/99, 31/99 и 65/01), у даљем тексту имовински закони, чији је циљ осигурање систематске и недискриминацијске имплементације тако да прописују да надлежни орган рјешава сваки имовински захтјев по редослиједу према којем су примљени, осим ако другачије није утврђено законом;

Узимајући у обзир и имајући на уму све напријед наведено, високи представник доноси Одлуку, која је обавезујућа за све

судове, судије и дужноснике Федерације Босне и Херцеговине и Републике Српске, као мјеру у оквиру наведених овлаштења која су му дата према поменутом Анексу 10. (а не у циљу преузимања улоге законодавних органа Федерације Босне и Херцеговине, односно Републике Српске).

ОДЛУКА

о кориштењу колективних, односно транзитних центара у Босни и Херцеговини у циљу подстицања постепеног и организованог повратка избјеглица и расељених лица

Члан 1.

Министарства надлежна за руковођење свим усељивим објектима који задовољавају минималне стандарде за привремени смјештај и који се тренутно користе као колективни/транзитни центри на дан издавања ове Одлуке, а који се налазе на територији Босне и Херцеговине (у даљем тексту надлежна Министарства), морају одржавати ове објекте на садашњем оперативном нивоу све док не истекне важност ове Одлуке.

Сав простор у овим објектима се од дана доношења ове Одлуке сматра алтернативним смјештајем, и наставиће се са његовим кориштењем за лица којима је потребан нужни смјештај.

Члан 2.

У циљу подстицања повратка избјеглица и расељених лица смјештених у колективним/транзитним центрима у Босни и Херцеговини и сусједним земљама у њихове пријератне домове, надлежна Министарства ће, у складу са смјерницама УНХЦР-а, израдити план за постепену и организовану додјелу и кориштење простора у овим објектима у Босни и Херцеговини, у којима се тренутно налазе лица која су код надлежних органа, односно УНХЦР-а регистрована као корисници ових просторија, и који су избјеглице или расељена лица која су поднијела имовински захтјев у БиХ према (имовинским законима) прије датума доношења ове Одлуке и која су се код надлежних органа, односно

УНХЦР-а пријавила за повратак. Да би испунила ове услове, та лица морају у сваком случају бити смјештена у транзитном или колективном центру у периоду од најмање тридесет (30) дана прије датума издавања ове Одлуке.

Члан 3.

Према овом Плану, од надлежних министарстава се захтијева да простор у колективним центрима у БиХ у којима су на дан издавања ове Одлуке смјештена лица наведена у члану 2. ове Одлуке, понуде тренутним корисницима имовине за коју су лица наведена у члану 2. ове Одлуке поднијела захтјев за повратак, на начин да се осигура да се тренутним корисницима понуди смјештај у објекту који је што је могуће више ближи општини у којој бораве, као и у кантону или подручју њиховог боравишта, или, ако тренутни корисници тако одаберу, у објекту који је што је могуће ближи општини у којој су 30. априла 1991. године имали пребивалиште.

Члан 4.

План, укључујући комплетну и коначну листу лица наведених у члану 2. ове Одлуке, ће се прије проведбе ставити на увид члановима Државне комисије за избјеглице и расељена лица и Радне групе за реконструкцију и повратак. Листа ће садржавати податке о простору који ова лица користе у објекту у којем су тренутно смјештена, мјесту гдје се налази њихова потраживана имовина, расположиве податке о тренутним корисницима њихове имовине, као и сваку другу информацију која је потребна за имплементацију овог Плана. Периодични извјештаји о напретку постигнутом у имплементацији овог плана ће се достављати на увид члановима Државне комисије за избјеглице и расељена лица и Радне групе за реконструкцију и повратак.

Члан 5.

По пријему обавијести од надлежног Министарства да је кориснику потраживане имовине у датој општини понуђен смјештај у објекту наведеним у члану 1. ове Одлуке, и да је тиме

ријешено питање његовог смјештаја, надлежни управни орган за имовинске захтјеве у тој општини ће по овој информацији подузети активности у складу са имовинским законима.

Члан 6.

Ова Одлука ће бити на снази до 31. децембра 2002. године.

Члан 7.

Ова Одлука ступа на снагу одмах и објављује се што је могуће прије у Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине и Службеном гласнику Републике Српске.

Сарајево, 1. август 2002. године,

Педи Ешдаун,
Високи представник